

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TIŠKOVÁ ZPRÁVA

Jiří Jirmus – Tušení souvislostí

Vernisáž: **5. března 2015 v 17:00 hodin**

Výstava: **6. března – 3. května 2015**

Kurátor: **Mgr. Vlastimil Tetiva**

Místo konání: **OGV, Masarykovo nám. 24, Jihlava**

Výstava obrazů Jiřího Jirmuse představuje v základní koncepci průřez jeho tvorbou od počátku osmdesátých let do roku 2006, kdy mu zdravotní potíže neumožnily dále pokračovat v činnosti. Již od počátku pracuje s barvami, barevnou hmotou, cítěnou takřka hmatem, s jejím ozvláštněním a zvýrazněnou strukturou.

Jirmusovým hlavním výrazovým okruhem byla zpočátku krajina, respektive příroda. Vybíral si motivy, kolem kterých by každý jiný přešel; kus nějaké ornice, mez, část pole, osamělý strom, dům apod. Koncem 80. let přechází k nové organizaci obrazové plochy, k nalezení jakési výtvarné taktiky ve hře motivů, barev a tvarů. Jednotlivé artefakty mají podobu vynalézavého, emotivně působivého ikonického znaku a poetické výtvarné metafory. Překvapuje v nich cit pro výtvarné a symbolické hodnoty materiálu, barevné hmoty a jejich expresivní deformace, cit pro světlo barvy a strukturu mnohdy téměř hmatem cítěné tkáně obrazu.

A pak je tu druhá skupina obrazů, jejichž výtvarný jazyk je inspirován hudbou. Gesto, jako grafický rukopisný element, kaligrafie jako notová osnova, nepravidelné, ohraničené plochy jako kompozice hudebního opusu, výrazná, expresivní barevnost jako svěží rytmus synkop. Smysl těchto mnohvrstevnatých obrazů lze dešifrovat z kteréhokoliv detailu vlastního celku. Je tu barva, kterou Jiří Jirmus dokáže nezaměnitelně „zpracovávat“ či harmonizovat, abychom se drželi hudební terminologie. Proto tyto obrazy „znějí“. Proto jsou podobou vizuálních básní, formou intimní lyriky.

Jak je možné, že obrazy Jiřího Jirmuse, i přes svou zdánlivou monotematicnost primárního námětu, nenudí, nejsou jednotvárné? Naopak. Jejich variabilita, proměnnost nás nutí se k nim neustále vracet, nepouští nás ze svého vlivu. Odpověď na tuto otázku spočívá ve zjištění, že námět, téma obrazů nikdy neulpí pouze na viditelném povrchu a vnější informaci. Jiří Jirmus zde vstupuje do role jakéhosi vševidoucího, často medituujícího poutníka a zároveň průvodce s netušeným poznáním a objevováním.

Je dobré zjistit, že v době překotného, někdy i zbytečného uměleckého chaosu a pohybu vnějších informací i pomíjivém hledání absurdností, existuje malíř a dílo, které je konstantní, homogenní pevné a čitelné svou formou, výrazem, vnitřním smyslem a řádem.